

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: Udrag fra Antonius i Paris (Danske Klassikere)

Citation: Claussen, Sophus: "Antonius i Paris", i Claussen, Sophus: *Antonius i Paris*, udg. af Jørgen Hunosøe ; Esther Kielberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, [i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab], cop. 1990, s. 112. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-claussen01-shoot-idm140218344201200/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Antonius i Paris

Kvinde staa dernede foran Gitteret, som omslutter Luxembourghaven.

Thi jeg er selv flyttet ud i Quartier Latin og har bosat mig mellem de unge, tilgængelige Franskmand, hvis kunstelskende Hjerter endnu ikke kender til Madstrævet's Fordærvelse. Midt i denne Verden af Muligheder, hvor den beundrede Paul Verlaine lever, bundfattig som en Villon, og ved sin *Eugénies* Arm halter fra Kafé til Kafé!

Cazals, der i mere end sex Aar uegennyttig har tjent Verlaine som Ven, Hjelper og Sekretær, har i en af sine Viser angivet følgende Aarsag til Digterens Halten: »Han snublede over et hinkende Vers – og siden da trækker han paa Benet.» Det er en Aarsag, en Poet værdig.

Men Paul Verlaine har til Gengæld baade paa Vers og Prosa givet sin unge Ven Beviser paa sin Hengivenhed, for Exempel en lang, yndefuld Beskrivelse af Cazals og af deres gensidige Forhold – udført i nogle ensomme Timer paa Hospitalet og indeholdende Linjer som disse:

«Og Vinternatten, vi tilbragte hos Venner paa Landet, du i en Lænestol, jeg, dodssyg, paa en Sofa med min Haand i din. Og alt – og alt det!»

Heller ikke den lille *Le Rouge*, som er fra Normandiet og ligner et dansk Bondebarn fra Fyen, bør jeg glemme, naar jeg omtaler Quartier Latin og dem, der omgiver mig og giver mig et Begreb om Kvarteret. Han er blaaøjet, spinkel, lys med rødt Skæg og saa nervøst livlig, at han ikke kan sidde stille i to Minuter. Og han kommer næsten hver Morgen, taler til mig som en Slags Fætter og ytrer stor Lyst til en Gang at rejse til Danmark, alt medens han udtrykker Ringægt for sine mørkhaarede, sydfranske Landsmænd. Han modtager maanedlig kun 50 Francs hjemme fra til at fortsætte sine Studeringer for, saa med hans Udenlandsrejse har det endnu lange Udsigter. Men Gustave Le Rouge er en Poet, som stadig har ti Noveller og Poesier under Arbejde, og som aldrig før langt om længe faar Kraft til at gøre dem færdige. De handler næsten altid om Samfundets og Lovenes Uretfærdighed overfor Menneskebørn med smaa Indtægter. Og naar han stundum offentliggør en Novelle i *L'art social*, foregaar den i en ubestemt Tidsperiode og beskriver f. Ex. en Bloddommer, der er befængt med alle Laster, og hvis helligste Ønske er dette: at Guillotinen